

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Bomholt): Det af de ærede medlemmer af det kommunistiske parti fremsatte lovforslag går ud på en ophævelse af den i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring i § 16, stk. 5, fastsatte ventetid, almindeligt kaldet karenstid, som medlemmer af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse i anledning af indtruffen ledighed skal gennemgå, for at der kan udbetales arbejdsløshedsunderstøttelse. Karenstiden er efter loven normalt 6 dage, men kan efter den enkelte arbejdsløshedskasses vedtægtsbestemmelser forhøjes til 15 dage eller, hvis der er tale om ydelse af understøttelse i form af rejsehjælp, nedsættes eller bortfalde.

Enhver ved, at det at blive kastet ud i arbejdsløshed er en meget alvorlig sag både for en arbejder selv og for hans familie, og det kan derfor for en umiddelbar betragtning synes hårdt, at arbejdsløshedskasserne ikke straks kan træde hjælpende til. Jeg må dog her gøre den bemærkning, at medens lovens almindelige regel ganske vist er, at der ved begyndelsen af hver arbejdsløshedsperiode skal gennemgås karenstid, er der i loven hjemlet ret til at dispensere herfra, og denne hjemmel er benyttet af samtlige arbejdsløshedskasser, således at karenstiden kun skal gennemgås én gang i hvert understøttelsesår. Ved lovforslagets fremsættelse blev det nævnt, at dispensationsreglen er anvendt af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, og jeg kan altså oplyse, at også for de andre kasser gælder samme bestemmelse, og på denne måde er virkningerne af reglen i høj grad mildnet. Der gælder dog særlige regler for dem, som uberettiget har forladt deres arbejde, eller som vægrer sig ved at tage anvist arbejde.

I fremsættelsestalen blev det anført, at man ikke har en tilsvarende ventetidsbestemmelse inden for den offentlige sygeforsikring. Dette er rigtigt. Dog ydes der ikke hjælp fra sygekassen, hvis sygdommen ikke varer mere end 3 dage. Inden for andre områder er der imidlertid bestemmelser om ventetid. Således kræver ulykkesforsikringslovgivningen en karenstid på 6 dage, inden dagpengeudbetaling begynder. Jeg kan også nævne hovedorganisationernes sygelønsaf-

tale, efter hvilken der først ydes sygeløn efter 6 dages sygdom. Dette er ganske vist en aftale mellem organisationerne, ikke et lovgivningsanliggende, men i denne aftale har man altså fundet det naturligt, at de, der er omfattet af aftalen, selv bærer en vis risiko.

I det foreliggende lovforslag nævnes, at der af statskassen skal stilles 10 mill. kr. til rådighed til dækning af merudgiften til understøttelse, når bestemmelsen om karensdagene ophæves. Hvor store udgifterne vil blive, kan naturligvis ikke siges med sikkerhed, men det må forudses, at de i alt fald bliver 12-13 mill. kr. om året. Også for de arbejdsløshedskasser, der er interesseret i en afkortelse af karenstiden, er der et spørgsmål om administration og økonomi, og det vil ikke være gørligt at gå ind for en afgørelse, før der for hele arbejdsløsheds-kassernes område er sket en nærmere afklaring.

Jeg skal ikke have noget imod, at det udvalg, der nedsættes, tilstræber en sådan afklaring.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg takker for den venlige modtagelse, ministeren har givet det af os fremsatte lovforslag. Jeg takker også for de supplerende bemærkninger, der er givet til min fremsættelsestale. Jeg hæfter mig særlig ved, at ministeren fremdrager, at der med hensyn til sygeforsikringen er en bestemmelse om, at man får hjælp fra den første dag, hvis sygdommen strækker sig ud over 3 dages varighed. Ministeren nævnte, at ulykkesforsikringsloven og sygelønsordningen har en slags karenstid, og det kan jo ikke bestrides; men det er ikke ensbetydende med, at arbejderne har ment, at det var rimeligt. Det er det, man har kunnet nå frem til i første omgang, og jeg vil tro, at det for de allerfleste arbejderes vedkommende virker byrdefuldt og generende med sådanne bestemmelser. Jeg er da også vidende om, at man på adskillige områder har søgt ad anden vej at råde bod derpå enten gennem aftaler eller ved ordninger, som holder de pågældende skadeløse i den periode.

Man skal gøre sig klart, at der er og har været stor utilfredshed med den ulempe, som karenstiden betyder, og det var der-